et combustiones mortuorum quibus convenerunt cumulum maxime
magnates. Quid igitur verisimile est de hoc superstitioso cultu quod
ignis dicebatur tam ipsum corpus igneum vel ignitum quam ipse spiritus
quem credebant ignis cuius nomine de industria proprium quemadmodum
cupido et ipse amor et deus amoris dei et thetis que ipsum ma
re et deus maris vocatur quemadmodum igitur neptunum et thet
im mari colebant sic in ipso in igne tamquam deum ignis et qua
si vinculum deorum in eo colebatur quo adductorem sua proprie
credebant ut dyana in silvis et lares atque penates atque
in domibus et habuit ortum ex hac superstitione ludificatio pyro
romantie hec est divinatio in igne que vel ex sonitu ignis
vel ex figura lignorum fieri solebat et maxime in ignibus
qui propter huius culturam fiebat. Et hec divinatio fecit alie
propter dedit causam ydolatrie huic sicut supra tetigimus. Inva
luit autem adeo in terra chanaan et egipto et in vicinis regio
nibus ut necesse fuit eam prohiberi tam crebro et tam districte
in lege hebreorum et ad eam recurrebat maxime pro personibus
que ab igne fiebat proveniebat vel sanandis vel preservandis
quam libera virtute sua ignis vel lederet urendo vel sanaret
a lesione cessando. Jam autem declaravimus quod ignis operatio in
urendo vel calefaciendo non solum servilis est sed etiam extreme
servitutis et in quo omnino nichil virtutis vel potestatis habet ignis.
Et propter hoc lege nobilitate et sola limitate dignitatis
multis elongatis que destructio sufficit huius superstitionis
sollempne de ipso vero quod ponebat pitagore ut deum ignis
eundem habeat intus utrum sit an ipsius sit princeps ignis
qui presit ei et regat eum et de aliis elementis similiter ad aliud
tractatum pertinet. Cum autem reperiamus vim et huius speciem
cultus ydolatrie non sit impendenda in precedentibus declaravimus
manifestum autem est quod ignis magis adorare deberent pa
leas et stipulam et ligna arida et folles et suffocationes
eorum et cineres quibus tegitur ne extinguatur quam adorare
aquam. Ab hiis enim et ex hiis generatur et per hec subsistit. Amplius
non magis propter ignis adoratores suos quam extinctores
eque enim utrosque exurit si in eum mitterentur. Quod autem he
raclitus philosophus huius superstitionis autor extitisse quod ne verum

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
BIBLIOTECA APOSTOLICA VATICANA
© Biblioteca Apostolica Vaticana
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/bav_pal_lat_339/0241
MANFRED LAUTENSCHLÄGER STIFTUNG